

Podkreślono zarazem, że przyczynił się w ten sposób w dużej mierze do osiągnięcia zwycięstwa komunistów w wyborach do tzw. Sejmu Ustawodawczego, które odbyły się 19.01.1947 r. Wybory te były sfałszowane. Władze komunistyczne realizując imperialne cele Związku Sowieckiego zorganizowały akcję zastraszania i zwalczania działaczy i polityków Polskiego Stronnictwa Ludowego, a więc partii opozycyjnej wobec komunistów. Zaangażowały do tego ludowe Wojsko Polskie, Korpus Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Milicję Obywatelską, Urząd Bezpieczeństwa i Ochotnicze Rezerwy Milicji Obywatelskiej. Witold Dzięgielewski zginął 1 kwietnia 1947 r. w zasadzce zorganizowanej przez UPA.

Wojska Ochrony Pogranicza stanowiły część aparatu bezpieczeństwa Polski Ludowej. Utworzone zostały rozkazem z dnia 13 września 1945 r. wydanym przez naczelnego dowódcę Wojska Polskiego. Powstały wówczas Departament WOP podlegał I wiceministrowi obrony narodowej Wsiewołodowi Strażewskiemu, a od 14 lutego 1946 r. Karolowi Świerczewskiemu. Począwszy od lutego 1946 r. w ramach WOP powołano specjalne komisje weryfikacyjne, funkcjonujące na szczeblu centralnym oraz w dowództwach okręgów wojskowych. Miały one na celu oczyszczenie szeregów WOP z kadry oficerskiej pełniącej służbę w okresie II RP, najczęściej w KOP. Komisje przez swój represyjny charakter spowodowały dekompozycję stanu etatowego poszczególnych jednostek WOP. Według założeń Departamentu Personalnego Wojska Polskiego i Departamentu WOP kadra oficerska WOP wywodząca się z przedwojennego systemu ochrony granic kraju stanowiła zagrożenie natury ideologicznej dla młodych oficerów i podoficerów. Jeszcze 29 września 1946 r. minister bezpieczeństwa publicznego i naczelny dowódca WP zatwierdzili „Instrukcję o wzajemnej współpracy organów wywiadowczych WOP z Urzędami Bezpieczeństwa”, która określała zasady wzajemnej wymiany informacji i utrzymywania stałego kontaktu w zakresie wszelkich działań podejmowanych w obrębie pasa granicznego przez jednostki operacyjne. Rzeczona instrukcja mówiła o współpracy między obiema instytucjami w zakresie: przerzucania agentów przez granicę, wzajemnej wymiany wiadomości z zakresu płytkiego wywiadu (30–40 km) na terenie przeciwnika oraz kontrwywiadu ofensywnego dotyczącego ochrony granic oraz w zakresie ujawnionych przypadkach szpiegostwa, dywersji, zorganizowanego bandytyzmu, działalności organizacji i partii podziemnych oraz przypadków nielegalnego posiadania broni.

Należy pamiętać, że w Polsce, która odrzuciła system komunistyczny, upamiętnienie osoby związanej z WOP nie jest upamiętnieniem jedynie osoby, ale również organizacji, a tym samym nie można abstrahować od oceny działalności WOP i jej wpływu na historię Polski. Kształcąc nowe pokolenia nie można zapominać o zbrodniach komunizmu, których Polacy doświadczyli. Zwiad WOP był integralną częścią tej formacji, funkcjonującą od początku jej powstania. 1 stycznia 1949 r. na mocy rozkazu ministra obrony narodowej nr 0205/ORG z 4 grudnia 1948 r., WOP zostały podporządkowane Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego, co było związane ze wzorowaniem się na rozwiązaniu przyjętym w Związku Socjalistycznych Republik Sowieckich. Departament WOP został przemianowany na Główny Inspektorat Ochrony Pogranicza (od 1 stycznia 1950 r. Dowództwo Wojsk Ochrony Pogranicza), który stał się wyspecjalizowaną organizacją MBP do ochrony granic. Dostosowanie działania GIOD potem DWOP do działania pracy resortu bezpieczeństwa wiązało się między innymi z tym, że brygadam wojsk pogranicza przydzielono odcinki granicy pokrywające się z liniami

#Moja NIEPODLEGŁA.

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ – KOMISJA ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU

Biurowo Upamiętniania Walk i Męczeństwa

ul. Wołoska 5, 02-675 Warszawa

adres do korespondencji: ul. Wołoska 7, 02-675 Warszawa

tel. (22) 581-89-66, fax (22) 581-89-10, mail: buwim@ipn.gov.pl

www.ipn.gov.pl